

Sygn. akt I CZ 60/12

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Anna Kozłowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej P. w W.
przeciwko M. P.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 6 września 2012 r.,

zażalenia strony powodowej

na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 8 lutego 2012 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 6 grudnia 2010 r. Sąd Rejonowy odrzucił wniosek pozwanej M. P. o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty z dnia 30 czerwca 2010 r. oraz odrzucił zarzuty pozwanej od tego nakazu zapłaty. Na skutek zażalenia pozwanej, Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 8 lutego 2012 r., uchylił zaskarżone postanowienie i zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 1079 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego. W motywach rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy wskazał, że pismo pozwanej zawierające zarzuty od nakazu zapłaty zostało złożone w terminie; wskazał, że o kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono „na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z art. 108 §1 k.p.c.”.

Postanowienie Sądu Okręgowego, w części orzekającej o kosztach postępowania zażaleniowego, zaskarżyła zażaleniem powódka domagając się jego uchylenia i przekazania w tym zakresie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania, ewentualnie jego zmiany przez oddalenie wniosku pozwanej o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego. Skarżąca zarzuciła naruszenie art. 328 §2 w związku z art. 361 i art. 397 § 2 k.p.c., przez brak dostatecznego uzasadnienia rozstrzygnięcia o kosztach postępowania, naruszenie art. 98 k.p.c. przez przedwczesne uznanie jej za stronę przegrywającą sprawę oraz naruszenie art. 108 § 1 k.p.c. przez uznanie, że postanowienie Sądu Okręgowego uchylające postanowienie o odrzuceniu zarzutów od nakazu zapłaty jest orzeczeniem kończącym sprawę w instancji.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c. sąd rozstrzyga o kosztach procesu w każdym orzeczeniu, które kończy sprawę w instancji.

Zaskarżone postanowienie podlega zatem uchyleniu, ponieważ narusza tę zasadę.

W postanowieniach rozstrzygających kwestie incydentalne nie orzeka się w ogóle o zwrocie kosztów powstałych w tych postępowaniach, następuje to dopiero w orzeczeniu kończącym całe postępowanie w instancji, a koszty postępowania incydentalnego ponosi strona, która ostatecznie przegrała sprawę

(por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 10 października 2007 r., sygn. akt II PZ 36/07, OSNP z 2008 r., nr 21-22, poz. 319; z dnia 8 września 2010 r., II CZ 67/10, niepubl. oraz z dnia 21 października 2011 r., IV CZ 84/11, niepubl.)

Postanowienie Sądu Okręgowego uwzględniające zażalenie pozwanej nie było orzeczeniem, o którym stanowi w art. 108 § 1 k.p.c.. Postanowieniem tym Sąd Okręgowy uchylił postanowienie Sądu Rejonowego odrzucające zarzuty od nakazu zapłaty, co czyni go incydentalnym i oznacza, że sprawa pozostaje w toku. Ponieważ postanowienie Sądu Okręgowego nie zakończyło sprawy, rację ma skarżąca, że uznanie jej za stronę przegrywającą spór było przedwczesne.

Koszty postępowania zażaleniowego, o które chodziło – podobnie jak i koszty niniejszego postępowania zażaleniowego – powinny być rozliczone dopiero w orzeczeniu, które, rozstrzygając spór między stronami, zakończy postępowanie w sprawie w pierwszej instancji. Wynik tego postępowania zadecyduje, która ze stron ostatecznie poniesie ciężar kosztów procesu oraz ewentualnie w jakich proporcjach – art. 98 § 1, art. 100 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2011 r., I CZ 41/11, niepubl.).

Brak podstawy prawnej do orzekania zaskarżonym postanowieniem o kosztach postępowania zażaleniowego powoduje, że postanowienie to, z podanej przyczyny, podlegało uchyleniu. Czyni to też zbędnym odnoszenie się do pozostałych zarzutów zażalenie dotyczących jakości uzasadnienia sporządzonego przez Sąd Okręgowy. Niemniej jednak wskazać należy, że oprócz podstawy prawnej rozstrzygnięcia, rzeczą sądu nakładającego na stronę obowiązek świadczenia oznaczonej kwoty tytułem kosztów jest, co najmniej, wskazanie, jakie koszty poniesione przez przeciwnika, a podlegające zwrotowi, składają się na zasądzoną kwotę, czego w sprawie niniejszej Sąd Okręgowy niewątpliwie zaniedbał.

Z przedstawionych przyczyn Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w związku art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji.